

БЪЛГАРСКИЙ МЕМОРАНДУМЪ.

За Българский меморандумъ, който се испрати миналата година до представители ти на великити държави въ Цариградска та конференция, ието што ю казалъ юединъ нѣмский вѣстникъ:

„Прѣди всичко въ Българский меморандумъ се доказова, че на Истокъ може да се въдвори траенъ миръ и тишина, само тогава, ако се избавестъ български областъ отъ оний чудовищтенъ редъ, който царова днесъ у тѣхъ. Българский народъ има естественно право да иска народно правителство. Турцити, ако и да са се загнѣздили отъ петь вѣка въ България, нѣ Българе ти никога не са се отрекли отъ право то на българската корона. Сега народъ тъ си иска това право. Всичкити прѣобразования и турска та конституция не могатъ да се припознаятъ отъ Българети за сериозно нѣщо. Сближение между азиатско то варварство и принципъ тъ на цивилизациата, камъ којато се стреметъ Българе ти, не може нико да се помисли. Нѣ Българска та държава може да се поднови само съ помощта на иностраница войска: Българети искатъ таа помощь отъ държавити. Прѣдѣли ти на новата държава трѣбова да се опредѣлѣтъ отъ юдна європейска комисия.“

Ето исканите, когото се намира въ тоа документъ:

1) Пълна политическа автономия на чело съ народно правителство, което да ю гарантрано отъ великити държави. Таа автономия трѣбова да се простре на България, на Тракия и на Македония, дѣто българскиятъ елементъ ю най-много. (Слѣдоватъ прѣдѣли, што се прѣлагатъ).

2) Българска та държава да носи име „Българско кнежество.“

3) На чело на кнежество то да бъде юдинъ кнезъ, избранъ отъ народъ тъ отъ юбкой європейский царский родъ; той може да се намира въ васално отношение камъ султанъ тъ.

4) Българска та държава да има конституционно управление. Законътъ на конституцията да се изработи отъ народни прѣставители, избрани отъ народъ тъ и изъ народъ тъ.

5) Принципъ тъ на българска та конституция да бъде пълно равенство на всичкити жители, безъ ризика на вѣра и на народностъ. „Еднакви правдини и юднакви длѣжности да бъде девизъ тъ на бъдната самостоа-телна България.“

6) Българскиятъ юезикъ да бъде официалний.

7) Въ управление то на България могатъ да се назначаватъ за чиновници всичкити достойни за това нѣшто мѣстни людие, безъ разлика на народностъ и на вѣра. Администрацията да има за основа общинското управление; прѣставителите на общинити да се избиратъ отъ народъ тъ и да се подтвѣрдяватъ отъ българското правителство.

8) Въ сеймътъ, който трѣбова да бъде само отъ юдна камара, зи-
матъ участие всички народни прѣставители безъ разлика на вѣра и на народностъ.

9) Въ ония мѣста, дѣто население то ю само турско, чиновници ти